

МЛАДИ КРАГУЈЕВЧАНИ У УЛОЗИ НОВИНАРА У НЕМАЧКОЈ (3)

Српско вече за памћење

Пред нама је седмица пуна радних задатака и треба да се припремимо за бројне састанке, посете и интервјуе.

План је да прво урадимо разговор са госпођом Регином Крамарек, која је актуелна градоначелница Хановера, града који има више од пола милиона становника. Потом ћемо разговарати са њеном сарадницом, повереницом за особе са инвалидитетом госпођом Бригитом Хаман. Уз то, посетићемо важне институције, социјална предузећа, а једва чекамо да се сретнемо са нашим вршњацима из разних земаља, који су допутовали у ХанOVER у исто време кад и ми, у оквиру програма размене младих.

Иако је недеља дан за одмор, пред нама је озбиљан рад - припреме, договори, увежбавања, али зато вече доноси право уживање - представљање наше земље, културе, обичаја, фолклора, науке, уметности нашим немачким домаћинима. А за то смо се посебно спремили, јер смо хтели да се покажемо у најбољем могућем светлу.

■ Игре разумевања

Радни део почели смо разговором о искуствима које смо стекли о инклузији. Упоредили смо оно што се у тој области ради код нас, а они су нам испричали шта је Немачка урадила у тој области. Сложили смо се да нам је заједничко велико залагање за развој толеранције, поштовање различитости и промовисање једнаких могућности за све.

Инклузија је у Немачкој актуелна тема још од осамдесетих година прошлог века, али је и овде све текло полако и поступно. Било је потребно много времена да инклузивна пракса заживи и да почне да се развија. Поређења ради, у Србији је тек 2009. године усвојен Закон о инклузивном образовању.

Први корак ка укључивању особа са инвалидитетом и тешкоћама у развоју у свакодневни друштвени живот је да оне буду прихваћене. Зато су у Немачкој развијене различите методе, технике и дидактичка средства, како би, пре свега најмлађи, што боље разумели и прихватили своје вршњаке, али и све оне који имају неки хендикеп.

Тог недељног поподнева свако од нас је имао прилику да испроба нека од тих средстава и да бар донекле разуме тешкоће са којима се они срећу.

Тако рецимо, једна од игара намењена је бољем разумевању глувонемих. Осмишљена је тако да један од учесника стави слушалице и тиме потпуно искључи своје чуло слуха, док други треба да му објашњава појмове са картица, тако да онај са слушалицама покушава да чита са усана, што није ни мало лако.

Исто тако за разумевање слепих и слабовидних направљена је игра у којој једна особа има испред себе слику неке фигуре, док друга треба да, слушајући инструкције онога који гледа фигуру, за одређено време направи исту такву од различитих геометријских облика.

Док је у претходне две игре број играча ограничен, опробали смо се и у игри где може да учествује неограничен број људи. Неко од нас, на пример, добије слику особе и треба да целој групи опише како она изгледа. Остали учесници, свако за себе, стварају слику на основу тог описа. На крају игре сви могу да виде праву слику и упореде је са оном коју су замислили.

Ништа мање није занимљива ни игра са посудницама у којима

ДОЧЕК ГОСТИЈУ СА ПОГАЧОМ И СОЉУ И ПОТОМ ЛОМЉЕЊЕ ЧЕСНИЦЕ

НА КРАЈУ СВИ ЗАИГРАЛИ СРПСКО КОЛО

су различите житарице, а потребно је да се препознавањем звука упаре оне са истим садржајем.

Ово је било јединствено искуство за све нас, пошто раније нисмо били у прилици да на овај начин покушамо да разумемо потребе и могућности особа које не виде или не чују. Дуго смо после тога разговарали о томе како смо се осећали и о чему смо размишљали у ситуацијама када нисмо могли ништа да чујемо или да видимо.

Имали смо времена и да се потом мало одморимо, па смо део дана провели на дивном језеру Силберсе, које се налази у близини нашег смештаја. Језеро је прави дар природе за све оне који воле да викендом оду на излет, да се ван свакодневне градске буке одморе и наживају.

Док смо се брчкали у води, приметили смо у близини породицу која је дошла на пикник и њиховог минијатурног пса, који није био већи од мале женске ципеле. Одједном су се пред њима створили комунални полицајци, дуго су нешто причали, дали су им неки папир и отишли. Тада је госпођа дошла до нас и пожалила се да су их казнили са чак 400 евра због тога што су довели пса на место које није предвиђено за животиње. Испоставило се да на само два метра одатле почиње плажа за животиње и ова забрана не важи. Комуналци им нису дозволила да се помере све док им нису написали и уручили казну.

Док смо слушали ову причу, Невена, која је седела са нама, неколико пута је на енглеском питала госпођу - "Где је ваш пас?". Освртала се око себе и видно збуњена непрестано постављала исто питање. Сви смо се чудили њеној реакцији, али када смо видели минијатуру од пса, било нам је јасно да је требало имати „око соколова“ да га неко примети. Али зато, наредних десет дана, кад год би неко изговорио чувену реченицу - „Где је ваш пас?“ - сви бисмо праснули у смех.

■ Дочек уз погачу и со

Недељно вече било је предвиђено за прави мали перформанс - српско културно вече. Освежени и орни за представу почели смо са припремама рано тог поподнева. Све што је требало унапред смо договорили, а сав потребан материјал и намирнице понели смо са собом из Крагујевца. Поделили смо задатке и кренули на посао.

Данијел је умесио чесницу и погачу, док су остали претворили радну собу у малу галерију репрезентативних фотографија знаменитих личности из

Србије, споменика културе, лепота природе, националних производа, уметничких слика и предмета.

Пред вратима куће, како обичај налаже, дочекивали смо госте са погачом и сољу и обавезна три пољупца. По уласку смо их служили медом и водом, пошто нисмо понели слатко, а онда је стигла кафица, па мало слаткиша и све то било је зачињено осмесима и веселим разговором, док је из звучника допирала тиха етно музика.

Гости нису остали равнодушни на овакав дочек. Све их је интересовало - зашто мед и вода, каква је то погача, шта је то чесница и какву симболику носи. Били смо спремни и са задовољством им објашњавали и одговарали на свако од безброј њихових питања.

За ову прилику наша Ива, која је графички дизајнер, на хамеру је калиграфски исписала азбуку, па смо ово, као мали знак пажње, на крају вечери поклонили члановима организације „Јанун“.

Након што смо поломили чесницу и испричали им какву симболику носи, свако је узео парче, а оно што су нашли било им је нарочито занимљиво. Неко је добио зрно кукуруза, неко дрен, али нико није извукао новчић, па смо им објаснили да је новчић, овом приликом, остао „у кући“.

Сваком госту поклонили смо осликану дрвену кашичицу за мед, на којој је представљено воће са нашег поднебља.

Како то обично бива на нашим правим весељима, морало је и да се заигра и запева, па се вече завршило „Моравцем“ и Ужичким колом. Није било устезања, сви су се ухватили у коло и заиграли како је ко знао и умео.

Наш домаћин Ахим, био је презадовољан. Рекао нам је да је у свом животу видео стотине оваквих културних догађаја, али да је наше српско културно вече било јединствено и непревазиђено.

*Наставиће се
(Аутори овог текста, који је наставак из прошлог броја, чланови су Удружења ситуденаиша са хендикепом и волонтери Црвеног крста, који су недавно боравили у Немачкој у Доњој Саксонији)*

Удружење особа са менталним сметњама „Луна“ и Саветовалиште за ментално здравље Дома здравља Крагујевац, у сарадњи са Психијатријском клиником Клиничког центра започеле реализацију тренутно највећег пројекта у овој области код нас, који се финансира средствима Европске Уније.

Пројекат под називом „Оснаживањем и разумевањем до људског достојанства и благостања“ финансира Европска унија са 11.000 долара, спроводи га Програм Уједињених нација за развој, а реализује Удружење „Луна“, које ће кроз пројекат додатно унапредити своју иновативну праксу.

Предвиђено је да се успостави мониторинг над 105 вишеструко хоспитализованих пацијената оба пола који су током претходне године отпуштени са психијатријског болничког лечења. Такође, у Удружењу „Луна“ за ове људе и њихове породице биће обезбеђена здравствена и психосоцијална подршка.

Циљ је да у потпуности развијемо психијатрију у локалној заједници. То смо почели са нашим Удружењем „Луна“, а настављамо реализацијом пројекта, који представља озваничен и подржан приступ ЕУ Удружењу и пацијентима, рекла је координатор Саветовалишта за ментално здравље психијатар Сузана Перовић.

Она је објаснила да ће у пројекат осим пацијената отпуштених са психијатрије, бити укључени и чланови њихових породица, (процењује се да их је најмање 400), како би се оснажили сви они који негују пацијента и како би им се помогло да савладају такозвани синдром „сагоревања“, јер ни

У Улици града Сирена од броја 12 до 20 са хладним радијаторима суочени су власници 134 стана. Они су дали све од себе још летос да се уради ремонт вентила, замени пумпа у подстаници и створе сви услови за нормалан улазак у ову грејну сезону, али без резултата

После поверавања одржавања секундарне мреже грејања и подстаница самим станарима зграде у Улици града Сирена од броја 12 до 20, где имају једну заједничку подстаницу, тај посао припао је приватној радњи „Монтер ББ“. Испоставило се, међутим, да из система истичу велике количине воде, што се претходних година одразило на квалитет грејања због сталног допуњавања хладном водом. Решавање случаја је још на почетку, јер се сада пребацује лоптица између „Енергетике“ и „Монтера ББ“, па још увек не може да се утврди ко је одговоран и зашто је неспремно дочекан крај октобра, када је грејна сезона увелико у току.

„Монтер ББ“ тврди да су обавили све по пропису и гарантују да одмах може да се пусти грејање, а то што се губи три до пет кубика воде из система днев-

НЕКЕ ОД ИГАРА ЗА МЛАДЕ СА ХЕНДИКЕПОМ